Uitspraak Geschillencommissie Kifidnr. 2026-1078

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. W.H. Luk, secretaris)

Datum uitspraak	26 oktober 2026
Klacht van	De heer [naam 1], verder te noemen klager 1 en mevrouw [naam 2], verder te noemen klager 2, verder tezamen te noemen de klagers
Tegen	ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de verzekeraar, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is overgedragen aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de uitvoerder
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Klacht niet behandelbaar
Bijlage	Relevante bepaling uit het reglement van de Geschillencommissie Kifid

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten en 3) het verweerschrift van de uitvoerder.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

2. De kern

De klagers hebben de uitvoerder om rechtsbijstand verzocht vanwege een geschil met de verhuurder van het winkelpand waarin klager 1 een broodjeszaak wilde exploiteren. Omdat klager 1 geen toegang meer tot het pand heeft, kan hij de goederen van hem en klager 2 niet meer terughalen. De uitvoerder heeft het verzoek om dekking afgewezen omdat het een zakelijk geschil betreft. Daarnaast is er volgens de uitvoerder geen dekking omdat het geschil voor de ingangsdatum van de rechtsbijstandverzekering is ontstaan. De uitvoerder verzoekt de commissie ook de behandelbaarheid van de klacht te toetsen. De klagers zijn het niet eens met het afwijzende standpunt en stellen onder meer dat de uitvoerder ten onrechte geen onderscheid maakt tussen het zakelijke geschil en het geschil dat de klagers hebben over hun eigen privégoederen. Zij vorderen dat de uitvoerder alsnog dekking verleent voor het gemelde geschil. De commissie is van oordeel dat zij de klacht van de klagers niet kan behandelen.

3. De beoordeling

3.1 De commissie kan op grond van haar reglement alleen klachten van een '*consument*' behandelen. Uit vraag 5 onder 1 van het Reglement ('*Wie kan een klacht indienen als consument?*') volgt dat als consument wordt gezien een natuurlijke persoon die een financiële dienst afneemt voor privéactiviteiten. Het moet gaan om iemand die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit vallen. In verband met rechtsbijstand-verzekeringen, zoals in deze zaak, geldt nog de aanvullende voorwaarde dat het geschil waarvoor een beroep op de rechtsbijstandverzekering wordt gedaan, voortvloeit uit het handelen van de natuurlijke persoon buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroeps-activiteit. Vanuit de natuurlijke persoon beschouwd moet het dus om een particulier geschil gaan.[1]

3.2 Naar het oordeel van de commissie betreft het geschil waarvoor de klagers om rechtsbijstand hebben verzocht geen particulier geschil en kunnen de klagers niet worden gezien als 'consumenten' in de zin van het reglement. Uit de stukken blijkt namelijk dat de klagers in juli 2025 hun goederen in de bedrijfsruimte hebben geplaatst ten behoeve van bedrijfsactiviteiten. Het gaat om een vriezer, magnetron, tosti-ijzer, koelkast voor frisdranken, metalen kast, mop en emmer en overige schoonmaakmiddelen, iPad, computer en een wasrek. De klagers stellen dat dekking moet worden verleend omdat het goederen zijn die privé-eigendom zijn van de klagers. Daarnaast voeren zij aan dat klager 2 geen partij is bij de zakelijke huurovereenkomst. Deze stellingen kunnen er niet toe leiden dat de klacht alsnog behandeld kan worden. De klagers gaan hiermee voorbij aan het feit dat deze goederen, zoals zij zelf hebben aangegeven, in het pand zijn geplaatst ten behoeve van werkzaamheden en bedrijfsvoorbereiding. Het geschil met de verhuurder over het terugkrijgen van de goederen kan dan ook niet los worden gezien van de zakelijke huurovereenkomst met betrekking tot het pand waarin klager 1 een Surinaamse broodjeszaak wilde exploiteren.

Geen inhoudelijke beoordeling

3.3 Omdat de commissie de klacht niet-behandelbaar verklaart, komt de commissie niet toe aan het geven van een inhoudelijk oordeel over de klacht.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht van de klagers niet-behandelbaar.

[1] Zie GC Kifid nrs. 2018-686 en 2022-0965, te vinden op www.kifid.nl

In deze uitspraak is de commissie tot de conclusie gekomen dat uw klacht niet-behandelbaar is. Tegen deze beslissing kunt u geen beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit het reglement van de Geschillencommissie Kifid

Reglement voor de behandeling van klachten door de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening van de Stichting Klachteninstituut financiële dienstverlening (Kifid) – 1 april 2024

5. Wie kan een klacht indienen als consument?
1. Iedereen die als privépersoon een financiële dienst afneemt, kan een klacht indienen. Hiermee bedoelen wij: de natuurlijke persoon die de financiële dienst afneemt voor privéactiviteiten, dus niet voor handels-, bedrijfs-, ambachts-, of beroepsactiviteiten. Als een financiële dienst ook voor zakelijke doeleinden van de natuurlijke persoon is afgenomen, dan mogen die doeleinden niet overheersen.
(...)